

לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשפילי נברא העולם כה

על ידי שפלות שאין מעשיו בלום
אי אפשר להגיע לשום מעלה

ובשפלות ידים ידלף הבית (קהלת י, יח), שעל ידי שפלותו יחשוב שאין כל מעשיו כלום, ושאי אפשר לו להגיע לשום מעלה ומדינה, ועל ידי זה יתעצל במעשה והשתדלות, ועד שיהיה כלל הבית מלא דלף טורד. אף על פי שלא יגבר עליו יצר הרע לשקעו ברע גמור, על כל פנים לא יניח לו שום דבר טוב במחשבתו. ועל כן צריך לזה גבהות הלב, שידע שהוא חלק אלוך ממעל, ושיוכל להיות בתכלית השלמות והמעלה, וכמו שכתוב בתנא דבי אליהו: חייב כל אחד ואחד לומר מחי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכמו שיהיה לעתיד, שנאמר (זכריה יב, ח) ויהיה הנפשל פיום ההוא כדוד, אמר הקב"ה הדלים שבכם חביבין עלי כדוד (מדלש רבה ויקרא לא, ד), וזהו כל עיקר כח היצר טוב להסיתו להשיג המעלה הגדולה ולדמות לקונו.

מחשבות חרוץ להרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין
זיע"א, אות טז

כד לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשפילי נברא העולם

ותפלה קצרה שאדם עושה לשם שמים ככל אשר יוכל באמת, ודאי תעלה למרום ותעשה פעולות גדולות נוראים ונפלאים בשמי השמים כל אחד לפי ערכו, כי הלא אם לא היה הפג הקב"ה כי אם ביהודי סמולה צדיקי הדור, לא היה ממתין בנתינת התורה כל כך, והיה נותנה לאברהם יצחק ויעקב, או למשה רבינו ואהרן ויהושע לבד, ואלהינו ברך הוא וברך שמו לא רצה בזה והמתין דוקא עד שישלים רבוא נשמות ישראל ולכולם נתן התורה באהבה ושמחה, כי לא יהיה שלמות בשום אופן כי אם בהצטרפות כל נשמות ישראל לאחד, שכולם יתקנו את המוטל עליהם כל אחד לפי ערכו, ואז יהיו העולמות בשלמות, ועל כן באמת חייב אדם לומר בשפילי נברא העולם, כי בשבילו ממש נברא כל הבריאה כמו על הצדיק המדול שבדוד, כי אם הוא יחסר גם בו לא יהיה שלמות, ועל כן החורג נפש אחת מישראל כאילו איבד עולם מלא, והמקיימו כאילו קיים עולם מלא כאומרים שם (סנהדרין ל"ז), מפני שבאמת כל אחד מישראל הוא עולם מלא ממש.

באר מים חיים להרה"ק רבי חיים מושערנובין
זיע"א, פרשת שופטים